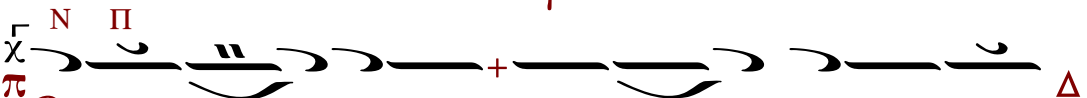

21-09-2020

Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130).
Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

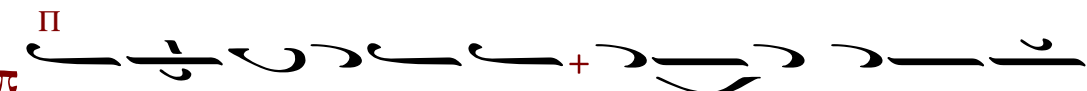
Ἦχος ♫ Πα

^Γχ^Ν ^Π
^π ^q **Θ**ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

 τι Κυ ρι ου ^π ^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

^Π
^π ^q **Θ**ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

 τι Κυ ρι ου ^π ^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τό ὡς ἄνω.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου

 νι κας τοις βασι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^{π⁹} και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυρου σου πο λι ι

 (Υ')

Κατάληξις: *

Ἐὠσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
 Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ
 τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
 πολίτευμα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν
Κάθισμα Ὦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

^π
^π
^π
Του Σταυρου σου το ζυλον προσκυνου
μεν Φιλαν θρωπε ^Δ οτι εν αυτω προση
λω ωθης η ζω η η των παντων ^π Πα
ραδεισον η νε ωζας Σωτηρ ^Δ τω πιστει προ
σελθοντισοι Ληστη ^π και τρυφης κα τη ζι
ω ω θη ^Δ ο μο λογων σοι μνησθητι
μου Κυριε ^π δεξαι ωσπερε κεινον και η μας
^Δ κραυγαζοντας η μαρτομεν ^π παντες τη
ευσπλαχνι ασουμη υπερι ιδης η μας ^π

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Τό αὐτό.*

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ
προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Ἦχος λ̣. Δι.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ
 τοῦ οὐ Σταυροῦ σου τα θεμέλια ἐσα
 λευθή τοῦ θανάτου Κυρίε ὄν γάρ κατε
 πίε πόθω ὁ Ἀδης ἀπήμεσε τρομῷ
 εἰδείξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου
 Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Ὡς Θεοῦ
 οὐ ἐλέησον ἡμᾶς

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ
 Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ
 θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ Ἄδης,
 ἀπήμεσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν
 σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Ὡς Θεοῦ,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Ἄ Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν
του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των ι
ε ρων με σου με νος Ἄ Σταυ ρω δε σχη μα τι
σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε
Ἄ το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα
νω ῶ λους δι ο Χρι στω α σω μεν Ἄ τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξα σται Ἄ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου
δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν
πρὸς γῆν συρόμενον, ὅφιν προσέδησεν,

ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Ἄο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Ἄ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης

α κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο

βο λου δη γ μα τος και ξυ λω τυ υ πω Σταυ

ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη

σεν ἐγ καρ σι ον εν του τω ω θρι αμ βευ σας

το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τροπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ· καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας
των αἰ ὠ ὠ νων Ἀμην

Υπέδει ξεν ου ρα νος τοῦ Σταυ ρου
το τρο παι ον τω ευ σε βει ας κρα το ρι καὶ Βα
σι λει θε ο φρο νι ἐχ θρων εν ὠ δυ σμε
νων κα τε βλη θη φρυ αγμα α πα τη α νε

 τραπηδε και πιστις εφηπλωθη η γης τοις

 περασι θειει αδι ο Χριστω ασωμεν

 τω Θεω ημων ο τι δεδοξασται

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

ραβδοςεις τυπον του μυστηριου πα
 ρα λαμβανεται τω βλαστω γαρ προ
 κριιι νει τον ι ερεα τη
 στει ρευου ση δε πρωην Εκκλησια
 νυν εζηνηθη σε ξυυλον Σταυρου εις
 κρατος και στερεωω μα (Δις)
 ραβδοςεις τυπον του μυστηριου πα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
 ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῶ, καὶ
 σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
 Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός, τὸ
 κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ

δωρ α κρο το ο μος α πει θουν τι λα ω και
 σκλη ρο καρ δι ω ^ν της θε ο κλη του ε
 δη λου Εκ κλη σι ας το μυστη ριον ^Δ της
 ο Σταυ ρος το κρατος και στερε ε ω ω μα ^ν

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πλευρᾱς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
 ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
 διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν
 πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
 Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

^ν **Κ**αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων Α μην ^ν

^ν **Π**λευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης +

υδωρ συν αιματι ^Δ και ε ξε βληθη εγ και νι
 ζον δι α θη κην ^γ και ρυ πτι κον α μαρ
 τι ας των πιστων γαρ Σταυρο ος καυχη η μα
^Δ και Βα σι λε ων κρα τος και στε ρε ω μα α α
 α ^γ

Κάθισμα Ὡχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, οὕπερ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς
 εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
 ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
 φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος
 ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες
 ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
 ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

^χ_ν Ἐν πα ρα δει ει ει σω με το πριν ζυ
 λον ε γυ μνω ω σεν ⁶_λ ου περ τη γε ε ευ σει
 ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν ⁶_λ
 του Σταυρου δε το ζυ λον της ζω ης το εν δυ
 μα ^ν_λ αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε
 πι της γης ^Δ_λ και κο ο ο σμος ο λος ε πλη

η σθηπασης χα ρας ^Δον ο ρω ω ν τε ες
 υ ψου με νον ^νΘε ω εν πι ι στει λα οι
^Γη συμ φω νως α να κρα ζω ω μεν ^Δπλη ρης δο
 ο ξη σ ο οι οι κο ος σου ^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Εν Παραδείσω με τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, οὔπερ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς
 εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
 ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
 φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος
 ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες
 ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
 ἀνακράζωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

^ν**Δ** **Ε**ν πα ρα δει ει ει σω με το πρι ν ζυ
 λον ε γυ μνω ω σεν ⁶**Χ** ου περ τη γε ε ευ σει

ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν ⁶
 του Σταυρου δε το ζυ λον της ζω ης το ενδυ
 μα ^ν αν θρω ω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε
 πι της γης ^Δ και κο ο ο σμος ο λος ε πλη
 η σθη πα σης χα ρας ^Δ ον ο ρω ω ων τε ες
 υ ψου με νον ^ν Θε ω εν πι ι στει λα οι
^Γ η συμ φω νως α να κρα ζω ω μεν ^Δ πλη ρης δο
 ο ξης ο οι κος σου ου ου ου ου ου ^ν

Κοντάκιον

Αὐτόμελον ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τὶ τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριοι ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.

Στίχοι

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Τὸν Κοδρᾶτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.
Εἰκάδι δὲ πρώτη Κοδρᾶτος στέφος εὖρατο
ἄθλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Στίχοι

Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,
Νῦν δὲ πρόσωπον, Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχοι

Ἀφεῖς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,
Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εὕρισκει τόπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου.

Στίχοι

Εὐσέβιον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,
Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα καὶ Χριστοῦ φίλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εὐσεβίου, Νεστάβου, καὶ Ζήνωνος.

Στίχοι

Εὐσέβιος, Νέσταβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων,
Δι' εὐσεβῆ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπων Κύπρου Μελετίου καὶ
Ἰσακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Πρίσκου.

Στίχοι

Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ,
Ἐμπρησμὸν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

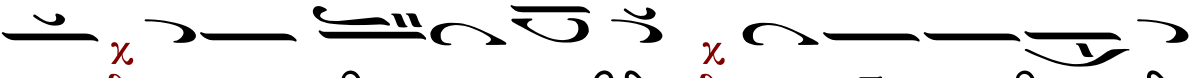
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στίχοι

Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν,
Ἐξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁχος λ' δ' Ὡδὴ α'
 αὐ ρον χα ρα ζας Μω

 σης επ ευ θει ας ρα βδω την Ε ρυ θραν δι

 ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε

 ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι

 κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψας

 το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω

 α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα

 σται
 Ὡδὴ γ'
 Ρα βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου

 πα ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ

κρι ^γι ^γι νει τον ^γι ε ρε α ^γα τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ^γε ξην θη η σε ^γα ξυ υ λον Σταυ ρου ^γΧορός
 Α' ^γεις κρατος και στερε ^γε ω ω μα ^γ
^γΩδὴ ^γδ ^γΕ ^γι σα κη κο α Κυ ρι ε ^γτης οι κο
 νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον ^γκα τε
 νο η σα τα ερ γα σου ^γκαι ^γε δο ξα σα
 σου την θε ο τη τα ^γ
^γΩδὴ ^γε' ^γφ ^γω ^γτρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον ^γ
 εν ω ε τα α θη Χρι στος ^γο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος ^γδι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

α πα τη σας ^Δ τω εν σοι δε λε α σθεις ^Δ
 Θε ω τω προσπα γε εν τι σαρκι ^Δ τω πα
 ρε χον τι ^Δ την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η η
 μων ^ν
 Ὡς ^ν στ' ^Δ Η ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
^ν πα λα μας Ι ω νας ^Δ σταυ ρο ει δως δι εκ
 πε τα σας ^ν το σω τη ρι ον πα θος προ δι
 ε τυ υ που σα φως ^Δ ο ο θεν τρι η μερος
 εκ δυς ^Δ την υ περ κο σμιον Α να στα α
 σιν υ πε ζω γρα φη η σε ^Δ του σαρ κι
 προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου ^Δ και

26

Ὡδὴ Θ'. Κανών Α'. Ἦχος λϠ Νη.

Μυστικός εἰ Θεοτοκοὸς κεπαρά
 δεισος ἀγεωργητῶς βλαστήσασα Χρί
 στον ὑψού το του Σταυρου ζωηφο
 ρον ἐν γῇ πεφυτούρ γηταῖ δένδρον
 δι' οὐν ὑψού με ἐνὸς προσκυνού
 ουντες αὐτόν σε μεγαλύνομεν (Δὶς)

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα,
 ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὗ περ
 ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν
 ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν
 αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα
 σύμπαντα ἀγιασθείσης τῆς φύσεως

αυ των υφ ου περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ
 θη Χριστου τα νυ θεντος εν ζυ λω
 δι ου νυν υ ψου με ενου προσκυ νου
 ουμεν αυ τον και μεγα λυ νο ο μεν

Ἱερὸν ἡγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς
 κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ
 ἁμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ
 κέρατα πάντα, δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
 προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἱ ε ρ ο ν η γ ε ρ θ η κ ε ε ε ρ α ς θ ε
 ο φ ρ ο σ ι τ η ς κ ε φ α λ η ς τ ω ν α π α ν τ ω ν ο
 Σ τ α υ ρ ο ς ἐ ν ω α μ α ρ τ ω λ ω ν νο ο υ με ε ν ω ν
 σ υ ν θ λ ω ν τ α ι τ α κ ε ε ρ α τ α π α ν τ α δι

ου νυν υ ψου με ενου ^νΑ προσκυνου ου μεν

αυ τον και μεγα λυ νο ο μεν ^νΑ Εἰρμός ἄλλος.

«**Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν».

^νΑ **Ο** δι α βρω σε ω ως του ξυ υ υ λου ^νΑ

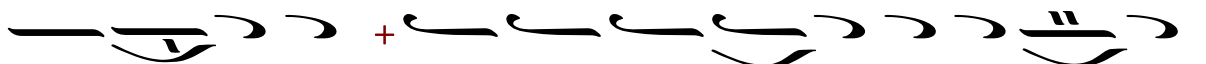
τω γε νει προσ γε νο ο ο με νος θανατος

^νΑ δι α Σταυ ρου κα τη ηρ γη ται ση με

ρον της γαρ προ μη το ρος η παγγε νης κα

τα ρα δι ι α λε λυ ται ^νΑ τω βλα στω της

Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι

 δυ να αμεις των ου ρα νω ων μεγα λυ νου
 ου σιν

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας
 ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως
 ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ,
 πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ
 Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ
 Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

 Μη την πι κριαν τη ην του ξυ υ υ λου

 ε α σας α ναι ρε ε ε σι μον Κυ ρι ε

 δι α Σταυ ρου τε λει ει ως ε ξη λει ψας

 ο θεν και ξυ λον ε λυ σε πο τε πι κρι

 αν υ δα των Μερ ρας προ τυ πουν του

 Σταυ ρου ου την ε νερ γει αν ην πα σαι αι

Δὺ νὰ ἀμεις τῶν οὐ ρὰ νῶ ὦν με γὰ λὺ νου
οὐ σιν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ
τοῦ προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ
ἀνύψωσας σήμερον· ὥς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν
ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη,
παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς
τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω

και α γι ω Πνευματι

Ἀδιαλείπτως βαπτομέ ε ενους

τω ζο φω του προ πα α α το ρος Κυ ρι ε

δι α Σταυ ρου α νυ υ ψω σας ση με

ρον ως γαρ τη πλα νη α γαν α κρα τως η
φυ σις προ κα τη νε χθη παγ κλη ρως η
μας πα α λιν α νωρ θω σε το φως το του
Σταυ ρου σου ον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο μεν

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ
προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν
πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας,
φωτὶ ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, Βασιλεῖ
πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις,
τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ἰνα τον τυπον υ υπο δει ει ει ζης

τω κο σμω προσκυνου ου ου με νον Κυ ρι ε
 τον του Σταυρου εν πα α σιν ως εν δο ζον
 εν ου ρα νω ε μορ φω σας φω τι α πλε
 τω ηγ λα ι σμε νον Βα σι λει πα νο
 πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι
 Δυ να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
 ου σιν
 Οί Είρμοι.
 ου σιν

Θ' Ὠδὴ Καταβασιῶν.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἄγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ
 τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ,
 πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
 ὑψουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
 μεγαλύνομεν.

^χ_ν ⁵
^ν_Δ Μυστικός εἰ Θεο το ο ο κε πα ρα
^ν_Δ δεισος ^ν_Δ α γε ωρ γη τως βλαστη σα σα Χρι
^Δ_Δ στον ^Δ_Δ υφ ου το του Σταυ ρου ζω η φο ο
^Δ_Δ ρον εν γη ^Δ_Δ πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον ^ν_Δ
^Δ_Δ δι ου νυν υ ψου με ε νου ^Δ_Δ προ σκυ νου
^ν_Δ ουν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν ^ν_Δ

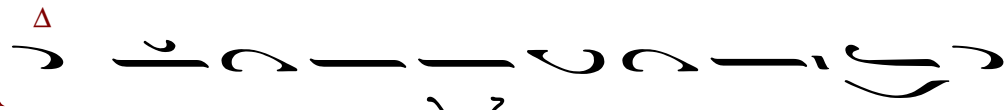
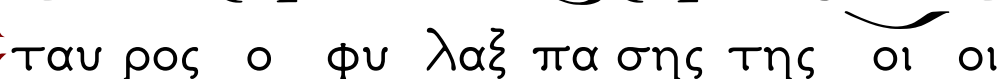
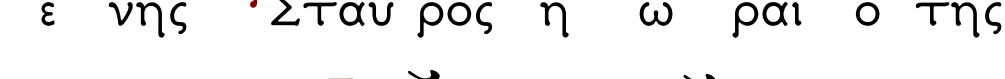
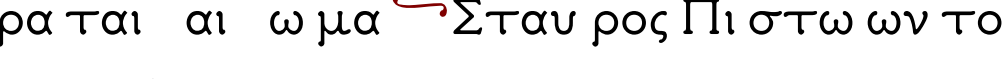
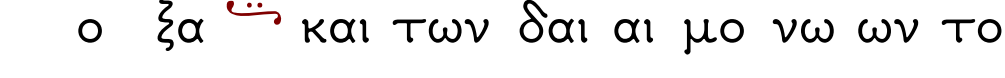
Ἑτέρα Καταβασία.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
 προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
 κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ
 παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ
 τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἰ
 δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ὁ διὰ βρωσε ὡς τοῦ ζυυλου
 τω γε νει προσ γε νο ο ο με νος θανατος
 διὰ Σταυρου κατηργηται σημε
 ρον της γαρ προμητορος ηπαγγελνης κα
 ταρα διὰ λελυται τω βλαστωτης
 Α γνηης Θεομητορος ην πασαι αι
 δυναμεις των ουρανων μεγα
 λυ υνου ουσι ι ιν

Ἐξαποστειλάριον
 Ἦχος β'
 Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἦχος Δι

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ
στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἔτερον, ὃ λέγεται ἅπαξ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος
ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ
Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χειρας ἀπλώσας,
τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς σὴν Χριστὲ
ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ πεποιθότας, **ὁ θ'**
χορός θείας ἀξίωσον δόξης.

Σταυ ρος υ ψου ου ται ση η με ρον
και κο σμος α α γι α α ζε ται ο γαρ
Πα α τρι συ υ νε δρε ε ε ευ ων και Πνευ μα
τι τω ω Α γι ι ω εν του τω χει ρας

απλω ω σας τον κοσμον ο ολον ει
 ει λκυ σας προς την Χρι ι στε ε ε πι ι γνω
 σιν τους ουν εις σε πε ε ποι θο ο τας
 θειας α ξι ω ω σον δο ο ζη ης

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ' Νη

^Π
^N
 Πάσα πνο ή αι νε ε σα α τω τον Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον
 Κυ ριον εκ τω ω ω ω ω ν ου ρα νων
 αι αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι
 στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε
 ω
^N
 αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν τες
 οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι
 δυ να α α μεις αυ του σοι πρε ε πει υ υ

μονος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ν
Α

Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λη Νη

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
του

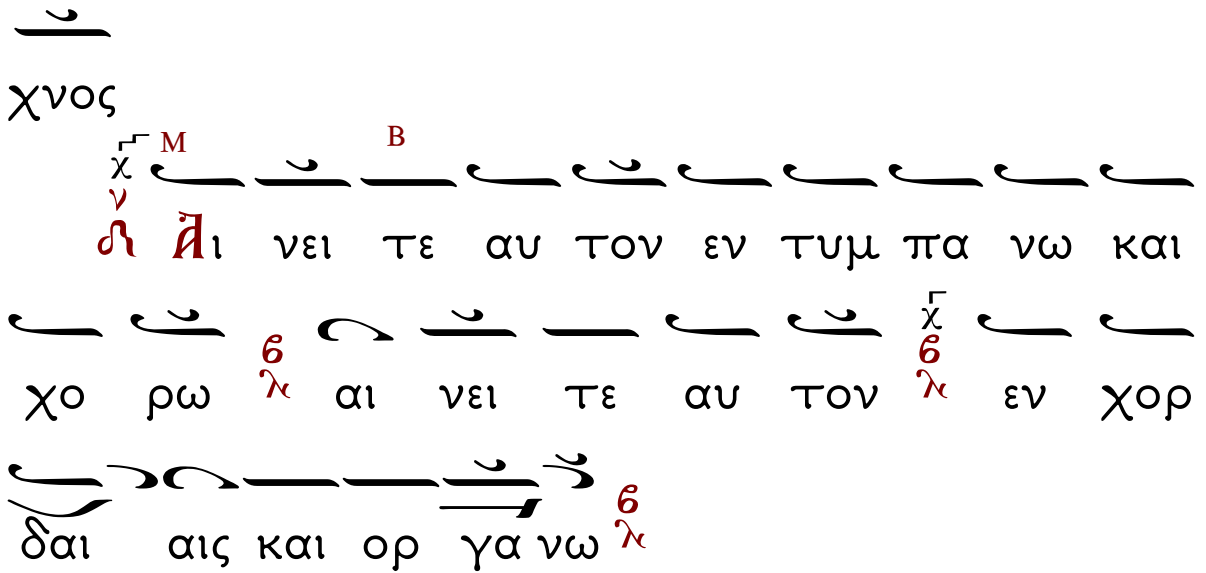
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον
φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος
αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι
πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες
ἅπαντες, ὥ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς
κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ του πα ρα δο ξου θαυ μα τος το

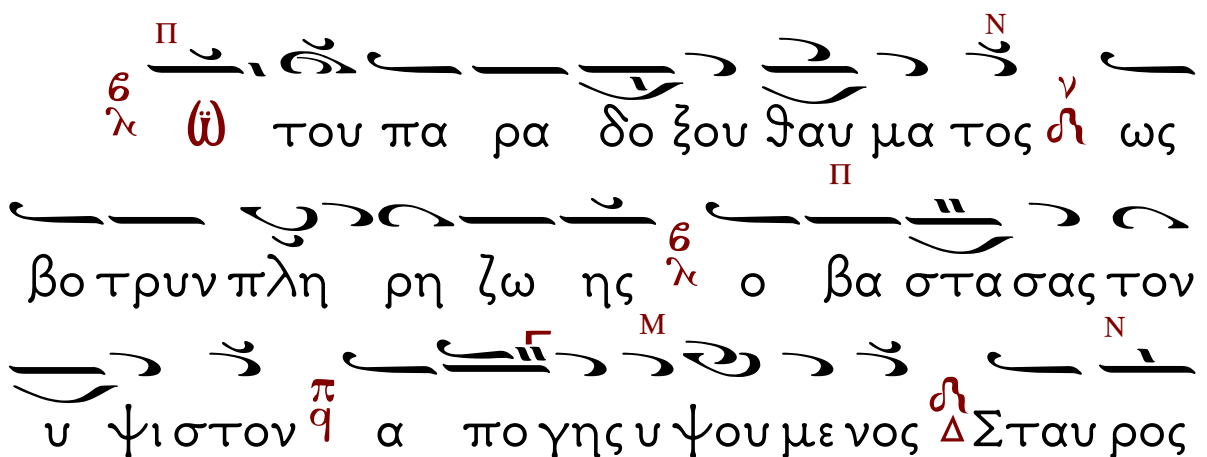
ζω η φο ρον φυ τον ο Σταυ ρος ο πα
 να γιος εις υ ψος αι ρο με νος εμ φα νι
 ζε ται ση με ρον δο ξο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα εκ δει μα του ουν ται δαι μο
 νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα τοις
 βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε σω σον
 τας ψυ χας η μων ως μο νος ε ευ σπλα α
 χνος
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω
 και κι θα ρα

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον
φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος
αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι
πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες
ἅπαντες, ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς
κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τοῦ πα ρα δο ξου θαυ μα τος το
ζω η φο ρον φυ τον ο Σταυ ρος ο πα
να γιος εἰς υ ψος αι ρο με νος ἐμ φα νι
ζε ται ση με ρον δο ξο λο γου ου σι παν
τα τα πε ρα τα ἐκ δει μα του ουν ται δαι μο
νες α παν τες ὡ ὡ οι ον δω ρη μα τοις
βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε σω σον
τας ψυ χας η μων ὡς μο νος ε ευ σπλα α

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν
πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς
ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ
πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη
εἰς τέλος θάνατος, Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ
ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἑδέμ, ἀθανάτου βρώσεως,
Χριστὸν δοξάζοντες.

ο ρα ται ση με ρον ^Π ^π ⁹ δι ου προς Θε ον παν τες
 ειλ κυ σθη μεν ^Μ ^Π ^Ν και κα τε πο ο θη εις τε λος θα
 να τος ^ν ⁶ ω ω ζυ λον αχ ραν τον ^Π ⁶ ^λ υφ ου
 α πο λαι ο μεν της εν Ε δεμ ^π ⁹ α θα να του
 βρω σε ως ^Ν ^Δ Χρι στον δο ζα α ζο ον τες ^ν ^Δ
^χ ^ν ^Δ ^Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ⁶ ^λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γ μου ^χ ⁶ ^λ πα σα πνο η ⁶ ^λ αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον ⁶ ^λ

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ
 μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία
 χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθνη
 βάρβαρα ἡττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων

ἤδρασται. Ὡ θείας κλίμακος! δι' ἧς
ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι,
Χριστὸν τὸν Κύριον.

^Π
⁶ ^λ ^ω του πα ρα δο ζου θ αυ μα τος ^ν ^Δ ευ
^Π
 ρος και μη κος Σ τα ρου ⁶ ^λ ου ρα νου ι σο
^π ⁹ ^Μ ^Ν
 στασιον ^π ⁹ ο τι θ ει α χα ρι τι ^Δ α γι α ζει
^Β
 τα συμ παν τα ^ν ^Δ εν του τω ε ε θ νη βα ρ
^Ν ^Π
 βα ρα ητ την ται ⁶ ^λ εν του τω σκη ηπ τρα
^Ν ^Β
 α να κτων η δ ρα σται ^ν ^Δ ω ω θ ει ας κ λι
^Π ^Μ
 μακος ⁶ ^λ δι ης α να τρε χο μεν εις ου ρα νους
^π ⁹ ^Ν
 υ ψουν τες εν ασ μασι ^Δ Χ ρι σ τον τον Κυ υ ρι
^ν
 ι ον ^Δ

Κων/νου Πρίγγου,
 αοιδῆμου Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Τ. Χ. Ε.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

Η̣
 χ̣
 π̣
 λ̣
 ε ε Δο ο ο ο ο ζα Πα α τρι
 ι και αι αι Υι υι ω ς και α γι ι ι ω
 Πνεευ μα α α τι
 π̣
 και νυ υν και αι αι α α ει ς και
 ο̣ ς
 εις του ου ου ους αι αι ω ω ω ω νας ς των
 αι ω ω ω νων α α α μην
 π̣
 η η με ε ε ρον προ ε ε ρχε ται ς
 ο Σταυ ρο ο ο ος του ου ου Κυ ρι
 ι ι ι ι ου π̣ και πι στοι ει εισ δε

 ε χ ο ο ν τ α ι α ι α α αυ το ο ο ν εκ

 πο ο ο θ ου και λαμ βα α α ν ου σι

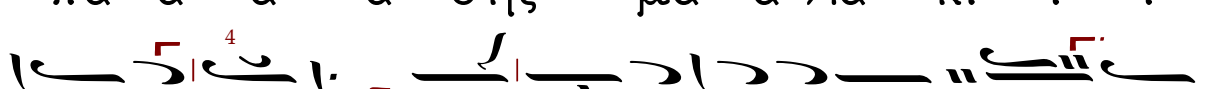
 ι ν ι α α α μα α α α τα ψ υ

 χ ης τε και σω ω μα α α τ ος και αι αι

 πα α α α σ ης μα α λα κι ι ι

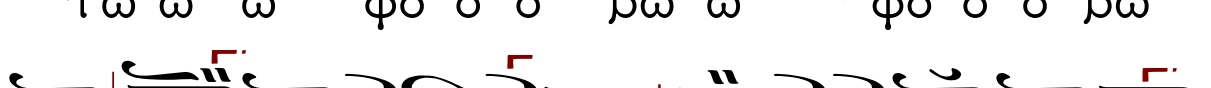
 ι ι ας αυ το ο ν α α σ πα α σω ω

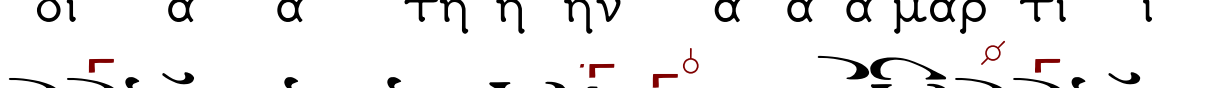
 με ε ε θ α τη χα ρ α και αι αι

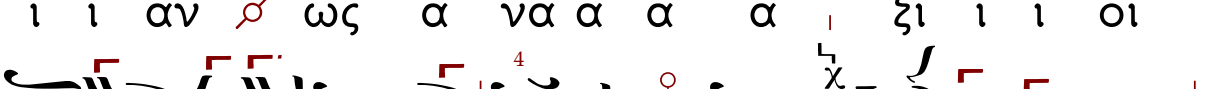
 τ ω ω ω φο ο ο β ω ω φο ο ο β ω

 δι α α τη η η ν α α α μα ρ τι ι

 ι ι αν ως α να α α α ζι ι ι οι

 ο ο ο ο ο ν τ ες χα ρ α α α α

⁴ α α δε ε ^ο ^χ ⁹ δι α την σω τη ρι ι ι
³ ι ι α α α αν η ην πα α ρε ε ε
ε χει ει ει τω κο ο ο ο σμω ⁴ ^χ ⁹ ο εν
αυ τω ω προ ο ο σπα γεις Χρι στος ο
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ο ο ο ο
⁴ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ⁴ ^χ 'Ο β' Χορὸς:
^ο ^χ ο ε ε ε χω ων ^Δ ⁹ το με ε ε γα ε ε
ε λε ε ε ε ος ⁴ ^π

Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρὰ διαφορῶν Διδασκάλων

ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Δο ξασοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν
 υ ψι ιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η
 νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου ου με εν σοι δι α την με γα α λην
 σου δο ξαν
 Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε
 Θε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ ρ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ρ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ρ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π Προ σ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ρ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϛ Κυ ρι ος ^Δ ^σ Ι η σουϛ Χρι ϛτοϛ ειϛ δο

ξαν Θε ου Πατροϛ αμην ^π

^π ^Π Καθ' ε καϛτην η με ραν ευ λο γη ϛω

ϛε ^Δ ^σ και αι νε ϛω το ο νομα ϛου ειϛ τον αι

ω να ^Δ ^σ και ειϛ τον αι ω να του αι ω

νοϛ

^π ^Δ ^ο ^Π ^σ ⁺ Κα τα ξι ι ω ϛον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τουϛ φυ λα χθη

ναι ημαϛ ^π

^π ^Π Ευ λο γη τοϛ ει Κυ ρι ε ο Θε οϛ

των Πα τε ρων η μων ^Δ ^σ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νομα σου εις τους αι

ωνας αμην π

π Δ Π
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'

η μας Δ π
κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι σε π

π π
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

π π (τρεις)
ζο ον με τα δι και ω μα τα σου π

π Π Δ ο
Κυ ρι ε κα τα φυ γη Δ π ε γε νη η

Π π Δ
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ π ε γω ει πα

π Π Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ π ι α σαι την

π Δ π
ψυ χην μου Δ π ο τι η μαρ τον σοι π

π Π π π
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον π π δι δα

ζο ον με ^ο του ποι ει ν το θε λη η μα α σου ^κ ^μ
 ο τι συ ει ο Θε ος μου ^π
 τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω ^π
 φω τισου ο ψο με θα φως ^π
 Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι ^π
 νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ^π
 ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε ^π
 η σον η μας ^π τρίς ^π
 Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω ^π
 Πνε υ μα τι ^π
 και νυ υ υν και α ει και εις τους ^π

αι ω νας των αι ω νων α μην
 αι γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἀσματικόν.

αι γι ος ο ο ο θε ο ο ο
 ος αι γι ος ι ι σχυ ρο ο ο
 ος αι γι ο ος αι θα α α α να
 α α α α τος ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Ἱ Πά

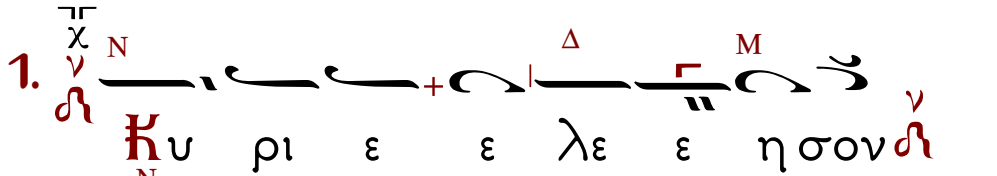
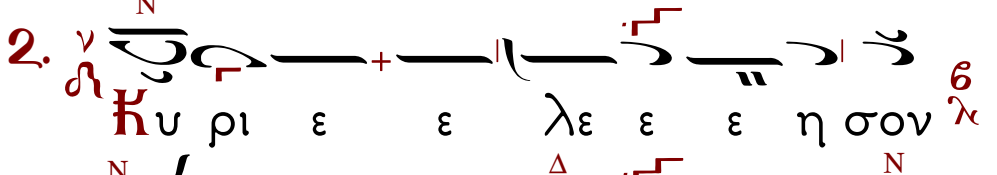
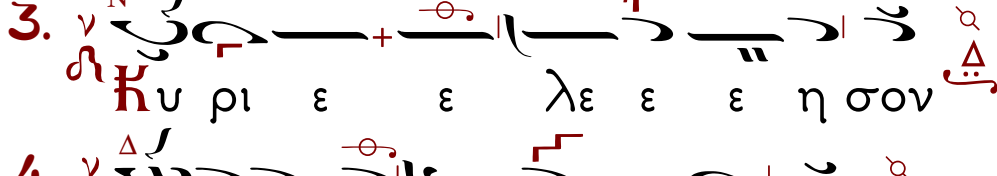
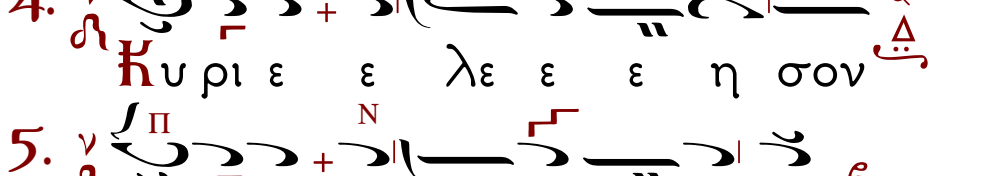
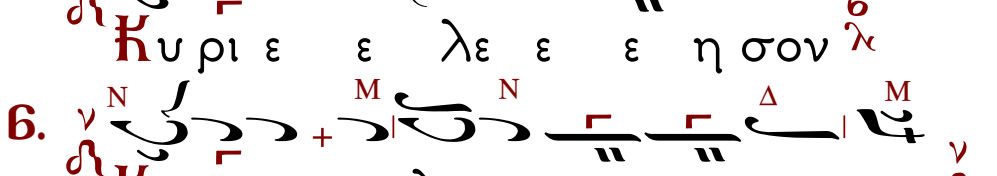
^πΧω^π σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δκαι
 + ευ λο γη σον ^Δτην κλη ρο νο μι αν σου ^π
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δκα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος ^π και το σον φυ λα ατ
 των ^Δδι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα ^π

«**Χ**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
 τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι
 κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
 φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

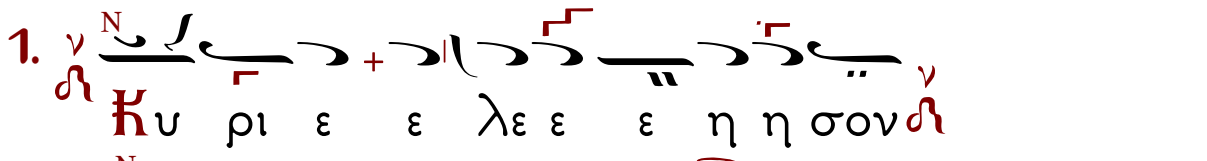
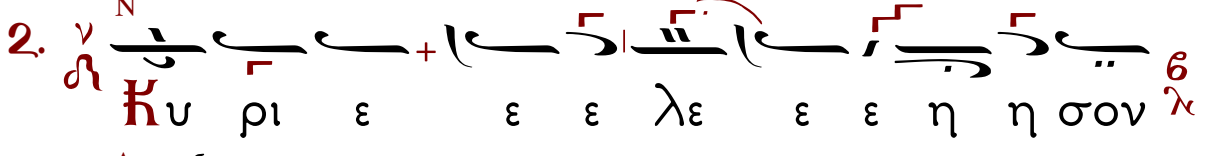
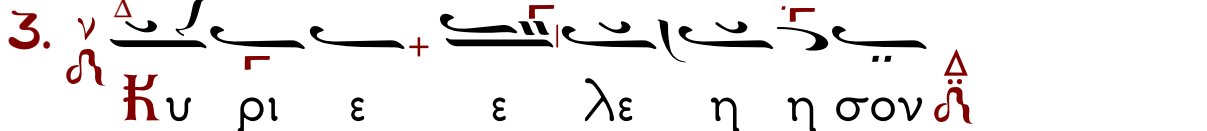
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

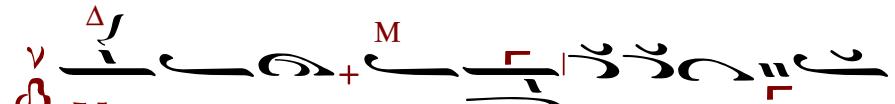
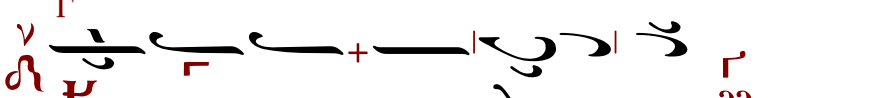
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

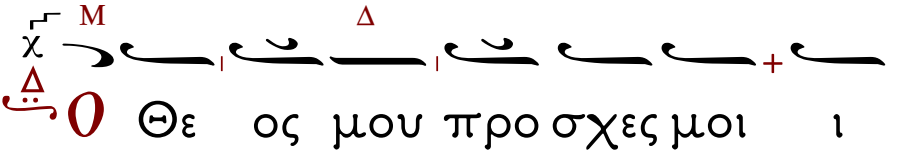
1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

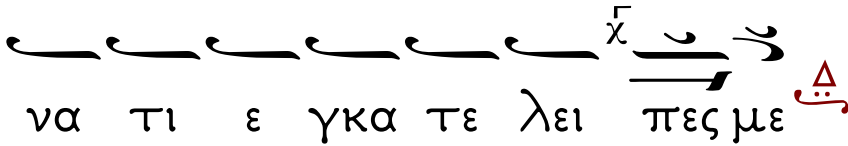
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

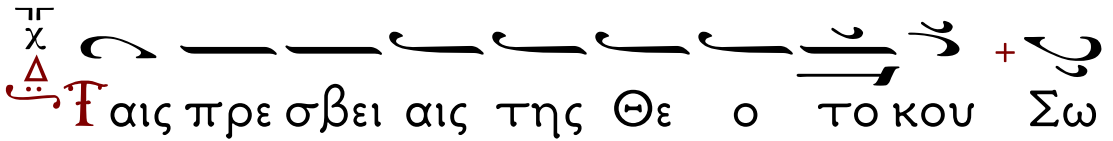
Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ.

Ἀντίφωνον Α΄

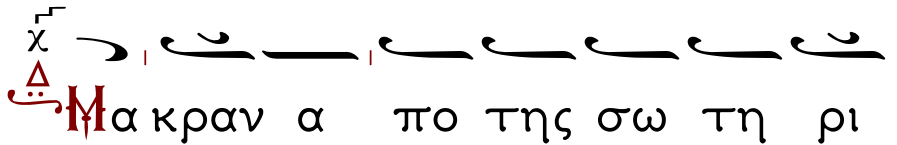
Ἦχος Δι

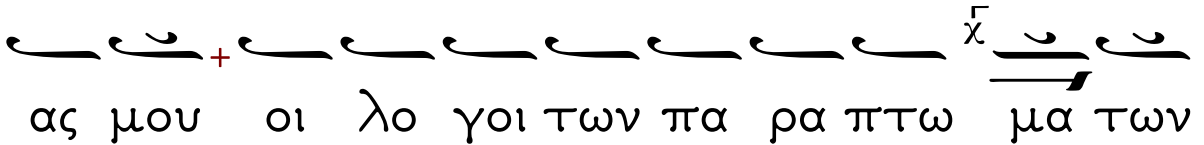
Στίχος α΄ **Θ**ε ος μου προ σχές μοι ι

 να τι ε γκα τε λει πές με

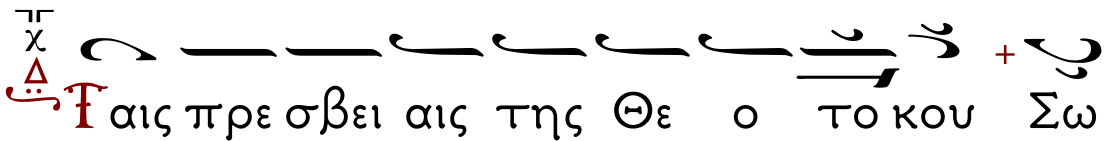
 Ταίς πρε σβεί αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

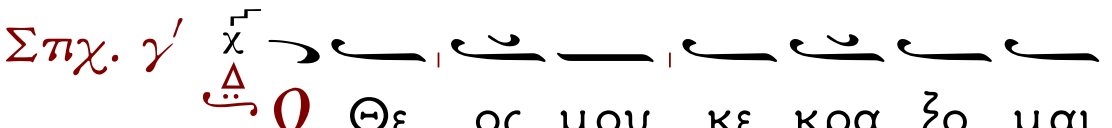
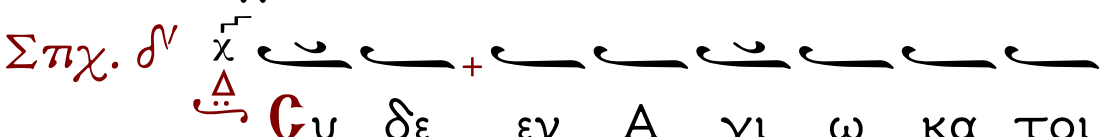
Στίχος β΄ **Μ**α κραν α πο της σω τη ρι

 ας μου οι λο γοι των πα ρα πτω μα των

 μου

 Ταίς πρε σβεί αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

Σπχ. γ'
 Ο Θεός μου κεκραξομαι
 ημερας και ουκ εισηκουση
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω
 τερ σωσον ημας
 Σπχ. δ'
 Κυ δε εν Αγιωκατοι
 κεις ο επαινος του Ισραηλ
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω
 τερ σωσον ημας
 Δόξα... Καὶ νῦν...
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου
 Σωτερ σωσον ημας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος α' **Α** μη ην

Σπχ. α' Ἦχος β' **Ι** να τι ο Θε ος μου α πω

σω εις τελος

Ἦχος γ' **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ

ληλου ι α

Σπχ. β' Ἦχος γ' **Μ**νη σθη τι της συ να γω γης

σου ης ε κτη σω απ αρχης

Ἦχος δ' **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ

λη λου ι α

Σπ'χ. γ' **Ο** ρος Σι ων του το ο κα

τε σκη νω σας εν αυ τω

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψα λλον τας σοι αλ

λη λου ι α

Σπ'χ. δ' **Ο** δε Θε ος Βα σι λευς η μων

προ αι ω νων ηρ γα σα το

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψα λλον τας σοι αλ

λη λου ι α

^Γ
 Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
 ω Πνευμα τι
 και νυν και αι και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως
 ε εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θεος ^Δ θανατω θανατον πα
 τησας ^ν ει εις ^{ζ'}ων της Α γι ας Τρι α δος
^Δ συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω
 Α γι ω Πνευματι ⁶ σω σον η μα α
 ας ^Δ

ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δκαι
 + ευ λο γη σον ^Δτην κλη ρο νο μι αν σου ^π
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δκα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος ^π και το σον φυ λα ατ
 των ^Δδι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα α α α ^π

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ε ο

ον η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο

πο δι ω των πο ο δω ων αυ του ο τι ι

Α α γι ο ος ε στι Σω ω σον η μα ας Υι

ε Θε ου ο σαρ κι ι ι ι σταυ ρω θεις

ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Ἱ Πά

^πχ ^πω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δκαι
 + ευ λο γη σον ^Δτην κλη ρο νο μι αν σου ^π
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δκα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος ^πκαι το σον φυ λα ατ
 των ^Δδι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα ^π

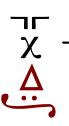
«**Ω**σον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
 τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι
 κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
 φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ
 Ἦχος Δ

Οὐ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Ἦχος Δι

 Δμη η ην **Δ**α γι ι ος ο Θε ε
ος **Α**α γι ι ος Ι σχυ υ ρος **Α**γι
ος **Θ**α α να α τος **ε** λε η σον η
 (Δίς)
η η μας

Τό τρίτον **Δ**γι ος ο Θε ος **Α**
γι ος Ι σχυ ρος **Α**γι ος α α θ α να
τος **ε** λε η σον η η μας

 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και **Α**
γι ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και

εις τους αι ω νας των αι αι ω νων α

μην

Α γι ος α α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Δύναμις Δυ να μισ Α γι ος ο Θε

ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α α θα να τος ε λε η σον η η μας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:28-31; 5:1-10

Ἀδελφοί, ὑμεῖς, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν τῆς παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως

ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσὼν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾔ.

Ἀλληλούϊα. **ᾠχος α΄**

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς
τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ .

Ἦ Θ' Ὁδὴ
Ἦχος λ' ᾠδὴ Νῆ

^Π ^Ν
^χ ^ν ^α ^β ^ρ ^ω ^ω ^ω ^ω ^ς ^τ ^ο ^υ ^ζ ^υ
 Ο δι α βρω σε ω ω ω ως του ζυ
 υ υ λου ου ^ν ^α ^τ ^ω ^γ ^ε ^ν ^{ει} ^π ^ρ ^ο ^σ ^γ ^ε ^ν ^ο ^ο ^ο
 με ε νος θ α να το ος ^ν ^α ^δ ^ι ^α ^σ ^τ ^α ^υ ^ρ ^ο ^υ ^κ ^α
 τη η η η ρ γη ται αι ση η με ε ρο
 ον ^ν ^α ^τ ^η ^ς ^γ ^α ^ρ ^π ^ρ ^ο ^μ ^η ^τ ^ο ^ρ ^ο ^ς ^η ^π ^α ^γ ^γ ^ε ^ε
 νης ^α ^κ ^α ^τ ^α ^α ^ρ ^α ^α ^δ ^ι ^ι ^α ^λ ^ε ^λ ^υ ^τ ^{αι} ^{αι} ^ν ^α
 τω βλα α στω της α γνη η η ης Θε ο ο
 μη το ο ρο ος ^ν ^α ^η ^ν ^π ^α ^α ^σ ^{αι} ^{αι} ^{αι} ^δ ^υ ^υ
 να α α α α μεις ^α ^τ ^ω ^ν ^ο ^υ ^ρ ^α ^ν ^ω ^ω ^ω ^ν ^μ ^ε ^γ ^α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΣΥΝΤΟΜΑ

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἦχος Δι

ἤ
 Δ
 Δ
 Γ
 ση μει ω ω θη η η εφ η μας
 το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
 υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
 συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
 ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
 α α α

Εἰς τὴν Εορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ὦχος δὲ Δ'

ἁ γι α α α α α α α
 α α α α ε ση μει ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω χω ω ω ω ω ω ε ση
 μει ω ω ω θη η η η η η η η
 ε ε ε εφ η η η η η η η
 η η η ε ση μει ω ω θη ε
 ε ε ε ε ε εφ η η η μα ας το ο
 φω ω ω ω ω ως του ου ου ου προ

σω ω ω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου

του προ ο σω ω ω ω ω ω ω ω ω

που του προ σω ω ω που σου ου ου ου ου

ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

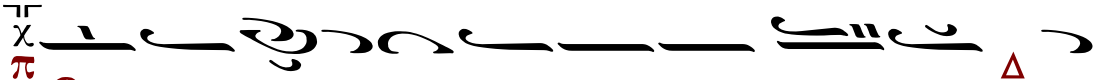
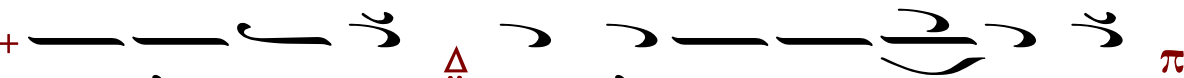
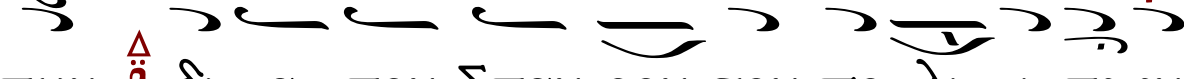
ι ε Κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε

ε Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α

α α α α α α α α α

Ἀντί τοῦ εἶδομεν.

Ἦχος $\frac{4}{\text{q}}$ Πα^ο

^π_q ^Δω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ και
 + ευ λο γη σον ^Δ την κλη ρο νο μι αν σου ^π_q
 νι κας τοις βα σι λε ευ ι ^Δ κα τα βα ρ βα α
 ρων δω ρου με νος ^π_q και το σον φυ λα ατ
 των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα α α α ^π_q

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος $\frac{4}{\text{q}}$ Δι^ο

^π_q Ἄ μην α μην α μην ^Δ εις α φε σιν
 α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον ^Δ

Πληρω θη τω στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.